

Ціна: 3к. — Тисло: 3. — Ціна: 3к.
1го Січня 1931.

Наше Слово

ЖУРНАЛ
УКРАЇНСЬКОЇ
РЖЕВНУЦЬКОЇ
МОЛОДІ.

Виходить щодва тижні.

РЖЕВНУЦЬ.

ВІТАЄМО

НАШОГО

УНІТАЛА

З 1931

РОКОМ

ТА

РІЗДВОМ

На різдвену мену.

Різдво, або день народження Христа,
як світло, нам приносить багато рече-
н.

Котне минуле Різдво дало багато спо-
мків, як старим, так і молодим.

Найкращі-те спомини про Різдво ма-
ють люди зі своїх молодих літ.

Різдво, тин дати в минульщині, тин
воно здається кращим.

Воно закутане в розжеву тинь спо-
відів, з тин зв'язане все найкраще.

Але ще кращими ті спомини нам
даються толу, що ми тепер на-
ушкині неможемо прожити ні одній
такої хвилини, як дома, сідаючи до
столу разом з усією родиною.

Скільки гарних оповідань, побасань.

Скільки разів ми наслідилися до
міз в Свят-Вечір, коли дідусь почи-
нав своїм дрімачим голосом оповіда-
ти, як когось святкували Різдво.

Як маминце ще хлоп'ям ходив з
вечерю до свого діда, як несе біле сусід-
ського обійстя вовком здався, як по доро-
зі кнуща згубив, а в діда в хаті за-
був слова, які так довго вчила мамині
які повторяв цілу дорогу і як, замість

привітались, розтакався.

В кінці зналолося цю розка
і кожному хотілося, щоб той вері
такувсь без кінця і щоб їй всім
дані були так без кінця.

Дані колядки!

Відчиняються двері і з'являється
ка з різноколеровими рогами, а в сер
ні село а в них маленький Христос.

Співачом, нову радість

Даром тобі гроші і ти йдеши
іх колядником, багатим, як воно віде
і тобі хотілося ніти з ними.

Холод, що дур з дверей, затримув
тебе і ти вважався і унікаєш. Знов
до дідуся.

Гарні безповоротні роки.

Едище, що мені з вас зісталося, у
веселий спомин і більм нічого.....

А. Х.

Зиморо в лісі.

Одного зимового ранку я вирішив
ніти прогулятися лісом.

Я перейшов село і зустрівся вузкою
доріжкою, вкритою снігом, у центрі лісу

Ліс дулав свіжістю.

Над доріжкою стояли ялини, то
са ми зелені, як і в літку.

І цього одму не здоломали

На уральских горах лесов не было

и мне.

моя родня была и расам з тими мидиї са-
сонце.

Вона обила своїм розжевим світлом і
неба, і сонц, і все, все....

У міс було тихо....

Тамі сивури тинишки давно вже відле-
ли до менних країв, найсе всеє звір
ловача по думала то я мах.

Деколи було чути якийсь шорох, а
тими чое тинишко чувало.

Це падав сніг з якого-небудь дерева.

Я влізав на одну її скар і розкидав
я докрузи.

У кизу перемішувалися дві барви.

Барва сірая дерев та барва зелена
линок.

На гори, почитаюти від ворно було герво-
небо.

На ворно вона було гервоне, як пар
и ми биче тини вона тинило-
білоче і білоче гервону барву і
парити ставало попенеме....

І хотилося мені все убіити дами в
міс, щобі білоче надхалтася удового
місного повітря, та був уже низи мій-
франок і треба було йти додому.

Зима.

Жуло сніжинки летять
Білі, холодні, масі
І покривають усе на землі
Мов-би сніг сарани.

Усе побіліло новим:
Торі, ліси і поля.
В сім'ю пелену закриває,
Мрійлива стихла земля.
Людом-корото скупались
Озеро, річка й ставки;
Плеся фігурки забірили,
Меноту вперли води.

"Ітось."

Старовина в околицях
Берестечка.

(Докінчення).

Найкращого й разом найцікавішого
пам'яткою для нас є монастир
побудований на т. зв. "Козацьких
мшлях".

Фонд на цей монастир дали Донецькі
козаки.

Монастир ще-й досі не докінчений.
Побудований на малому острові, як
творить річка Іква.

Монастир оточений мурами, на-
якому до вітми були гудові обриси

З козацької польської війни.

Цікаві є також „Козацькі могили“.

Є це великі муровані скрині під склом

Приміщені вони є в руській частині монастиря.

В тій руській частині монастиря є три підземні ходи.

Перший хід сполучає монастир із дерев'яною церквою, про яку — буде мова нижче.

Другий, в котрому завжди стоїть вода, сполучає монастир з річкою.

Третій сполучає з пасікою, що прилягає до монастиря.

В скринях-могилах, про які вже говорилося, лежать кости тих козаків, які загинули під час „Берестецької битви“.

До старовини біля Берестечка можна ще віднести каплицю, яка стоїть у лісі.

Цю каплицю побудував один селянин, щоб там спокійно жити й помитися.

Потім цей селянин покинув цю каплицю й подався на Сибір,

орудно, мукати його, потімного т
же побук по-над усе в світі.

Іа тілоки він віділав, кампує
ла з братої убогого.

Все, що можна було зафрати, те за
м селіти, що не можна, те пошизити

Образи потіломи, стіни подряна
різнобарвне шкло побшиш.

Але на зовні кампуєка все више
досити добре.

Для науки.

„В наші часи всі проповідують
міро й зберігання.....

Мінетими величезне світо багат
во, сонячна енергія, найже все
дає даром, а думка техників і ви
хідників, яка мусіла б бути мис
неї скернована, заломлюється дріб
ками.....”

Так говорить американський ф
зик Вільям Лі.

Вільям Лі уже винайшов „а
парат, який вирішує „проблему т
ла”.

Ідея апарату дуже проста
Влітку він має вбирати в се
тепло, зимою випускати.

Ось і все. . . .

Ніяких перей, ніякого центрального
огрівання білоти не буде потрібно.

Будинки будуть обігріватися сонцем.

Температуру в кімнатах з душем -
холодної можна в одну хвилину перетворити
в тропічну, без усяких білоти зусиль,
без усякої витрати, тому-що сонце ні-
чого не коштує. . . . .

Братіслава на Девін.

Братіслава це величезне місто
з рухом майже таким самим, як
у Празі.

Винизаємо з потягу і ідемо -
шукати заїздного будинку.

Нарешті знайшли.

Акладаємо свої речі й відпочиваємо.

Їти нікуди ніхто не хоче, бо всі
страшенно стомлені дорогою.

Я витягаюся на ліжку й так
мені приємно лежати, що, здається, пере-
бував-би в такій позі цілий рік. . . . .

Ми вирішили, що після обіду ні-
демо пройтися містом, оскільки
якісь небудь музеї а також подивити-
ся на Діжну й на братіславський замок.

Підходимо до залку.

Стоїть він на скалі недалеко від Дунайського, сулиций і зривний.

Тас сильно поруїнував уже його. Стіни пореталися, а де-не-де уже розсипалися, прикраси попадали видно, що вже настала швидка кінець.

В середину залку не тускають.

Кісля огляди залку ми пішли музеїв.

Побували в двох музеях, де багато цікавого.

Потім перенесли Дунай і пішли до Петржелки.

Це дуже гарний парк з великими деревами.

Тут багато різних камінок статуї і ще багато різних прикрас.

Оглянувши добре Петржелку, повернувшись до Братіславки і перебували деякий час на набережній.

Тут майже завжди гуляє багато народу і украшена вона трами та біографами.

Думаю не дуже гарний.

Він має брудно-зеленувату воду.

На виступі його фірми ми маємо етикетку
торгів.

По всіх цих місцях отримали багато
визв, водив нас один українсько-єврейський
справник.

Він і запропонував нам поїхати
другого дня Дунаєм до Дебіна.

Ми згодилися.

Після цього всі ми повернулися
до заїздного будинку, де полегали
спати.

Сідаємо на пароплав.

За декілька хвилин пароплав ру-
шав.

З під його величезних коліс хмар-
ли летять бризки і покривають
нас.

Усе приємно, бо день гарний.

А ще приємніше було би поку-
пати; змиє ти зі себе увесь той
бруд, що насів на нас за дорогу.

Підїхали до Дебіна.

Ми побачили скалу а на вер-
ху її розвалили залуку.

Ось ми всі й на скані.

Коли я був на самій верхній частині скані я побачив чудовий краєвид.

Унизу вилася, як гадюка, Дунай до яко з чеської сторони втекає Морава.

Дунай, то зникав за берегами, знову висихував між ними оксамтом.

А далі аж до блакитного неба простягався мадлярський степ, а на ньому купками дерева.

Цей степ дуже нагадує українське поле.

Надивившись на цей краєвид я порав омадати замкові руйини.

Вони були розкидані по всій цій горі, на якій ми стояли.

Одна ^{шт}барва особливо привертала до себе мою увагу.

Стояла вона на гострій, мисленокій скані одна, однісінька.

Їздавалося, що вона впаде від подиху вітру.

На цій горі ми пробули до 4 годин а потім поїхали назад до Брнн-слова.

(..... і).

Купуйте журнал
"Нове Слово"!

Уваг. Ви будете допомого-
ми уряду і урядові У.Р.Р.С.
в Рубежниках, які позбавлені
допомоги від Уряду Ч.-С.-Р.

Просимо всіх урядів і урядові
У.Р.Р.С. в Рубежниках давати
статті до журналу.

Або базирати дані статті,
просимо в урядові іі П. Бо-
гунюві або П. Хмурові.

Зауваженні не-матки:

де помилка	як написано	як має бути.
1. В першій статті.	"нов у Радієв"	"Нову Радієв"
2. В другій статті.	уєнур неч	уєнур неч
3. В статті "Дні науки"	свіно	свіносе
4. В останній статті.	Францієв	Францієв